

Ἡ ἙΛΛΑΔΑ ΠΕΡΝΑΕΙ

Ἐμμ Παιονίδου

Ἰουνίου 6 Μην

1967

Κτεθρὸς ἐνόπλων, ἔρα μηδέν:

Ἦ παρθενῶνας γυρομύθεται:

Ποῖσα, τραγοῦδα τὸ θυμὸ

τῆς πόλης τῆς ἀθάνατης

ποῦ τόσα πολλὰ γέσθηκε καὶ τόσα

τῆς μέλλονται ἀκόμα.

Τὸ χελιδόνι λόγιζε στὸν οὐρανὸ μὴ περηφάνια

Ἄχ, χελιδονάκι:

Ἄποκληρῶναι ὁ ἔκκεκκῆ ἕψητὸς τὸ μέλι του

ποῦ δὲν μυρίζει πῶ θυμῶρι.

Ἐπὶ Πεντέλης τὸ μάρμαρο στοκτῆ

σὸν τέφρα ἀπὸ κορμῆ νεκρῆ ἢ σὸν

κουφὸβραση στὸν οὐρανὸ πρὶν ἀπ' τῆ θάλασσα.

Ἐκεῖστε σάλαγγες:

Ἡ Ἑλλάδα κατεβαίνει.

Ἡ καρδίᾳ σου σκίστηκε σὸν βουνὸ

σ' ὑψαιστείου ἄσχημη ἔρα.

Ἐρεῖς κόμπους δεμένη ἡ μαντήλα

τῆς Παντῆς Μαυρογένους.

Ἄνεμίζει παντέρα ἡ μαθηρὴ πλεῖστα μὲς τὸ πέλαο

Ἄφριμένο τὸ ἄτι τοῦ Γέρου ^{στὸν Πήνασ δόπλα πετᾶει}

Κάντε τόπο:

Ἡ Ἑλλάδα κορνάει: